

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

23. februar 2024

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 131 (Alm. del) af 1. februar 2024 stillet efter ønske fra Trine Pertou Mach

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, om Finansministeriet har undersøgt, om antagelsen om proportionalitet i den økonometriske model holder, når afgangseffekten beregnes?

Svar

Dagpengemodellen blev udarbejdet som led i Dagpengekommissionens arbejde i 2015 og er dokumenteret omfattende i publikationen *Dagpengemodellen Teknisk Analyserapport* af 2015.

Som led i udarbejdelsen af dagpengemodellen foretog Dagpengekommissionen en analyse, som ligger til grund for modellens adfærdsestimater. Analysen omfatter bl.a. ændringerne i dagpengesystemet siden gennemførelsen af dagpengereformen fra 2010, som var en del af *Aftalen om genopretning af dansk økonomi* mellem den daværende VK-regering, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Radikale Venstre af maj 2010. Reformen indebar bl.a. en forkortelse af dagpengeperioden fra fire til to år, samt en forlængelse af genoptjeningsperioden.

Analysen anvender ligesom De Økonomiske Råd (2014) en såkaldt varighedsmodel, men der er forskel på identifikationsstrategien, *jf. også svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 129 (Alm. del) af d. 23. februar 2024*. Varighedsmodeller er almindelige at anvende inden for analyser af ledighedsforløb. I varighedsmodeller beskrives sandsynligheden for, at en person på et givet tidspunkt skifter fra én tilstand til en anden. Denne sandsynlighed kaldes afgangsraten. Afgangsratens udvikling henover ledighedsperioden kan beskrives i en kurve, som betegnes afgangskurven. I den anvendte varighedsmodel specificeres udviklingen i afgangsraten som en *proportional hazard-model*. I en sådan model er det forudsat, at variable (herunder fx foregående beskæftigelsesanciennitet) har en multiplikativ virkning på en underliggende "baseline"-afgangsrate, som er beregnet som et gennemsnit på tværs af analysepopulationen. Variable i modellen har en virkning på "baseline"-afgangsraten, som er proportionel. Dvs. at hvis en person har en relativ høj beskæftigelsesanciennitet, og dette har en betydning for afgangsraten, så vil modellen tilsige, at individets afgangskurve forskydes proportionelt for ændringer i en variabel.

Ved proportionalitet forstås således, at afgangsraten for et givent individ og tidspunkt forskydes parallelt, når en eller flere af modellens kontrolvariable ændres. For eksempel medfører antagelsen, at afgangskurverne er parallelle på tværs af køn og aldersgrupper. Antagelsen kan betragtes som overholdt, så længe modellen indeholder alle relevante forklarende variable.

Dagpengekommissionens analysedesign har den fordel ift. fx analysedesignet fra DØR (2014), at det tillader at kontrollere for, at der igennem analyseperioden kan være andre ændrende forhold end det, at dagpengeperioden ændres. Sådanne forhold kunne fx være ændrende konjunkturforskel. Konkret tillader analysen kontrol for sådanne forhold ved, at der kan kontrolleres for alle faktorer, som er specifikke til hver halvårsperiode i analysepopulationen. Derudover anvendes der i analysen ledigheds- og beskæftigelsesanciennitetsindikatorer på 4-ugersniveau. Begge har til hensigt at sikre, at proportionalitetsantagelsen er overholdt, da kontrol for variation på tværs af kalendertid og anciennitet i ledighed og beskæftigelse tillader forskydninger af afgangsraten henover dagpengeperioden og analyseperioden. I analysen fra Dagpengekommissionen tages der desuden højde for, at individer i perioden kan have flere ledighedsforløb, og analysen er således med tilbagelægning.

Det konkrete sæt af kontrolvariable blev udvalgt og specificeret ifm. Dagpengekommissionens arbejde. Det vurderes grundlæggende, at Dagpengekommissionens identifikationsdesign, herunder inklusion af indikatorvariable for kalendertid samt ledighedsanciennitet i listen af kontrolvariable, i tilstrækkelig grad medvirker til, at proportionalitetsantagelsen er overholdt i modellen.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister